

E-BIKEN IN DE ARDENNEN

GENIETEN IN SPAARSTAND

Fietsen doe je zowel met het hoofd als met de benen, zo klinkt een fietserwijsheid. Wie in de Ardennen gaat e-biken, houdt dat adagium maar beter goed in het achterhoofd. Krachten sparen is immers altijd al verstandig, voor als het straks bergop pas écht lastig wordt, maar dus ook met een e-bike, want de autonomie van je batterij is geenszins oneindig!

Onze uitvalsbasis is Spa, een klein stadje (nauwelijks tienduizend inwoners) in de Belgische provincie Luik, poort naar de Oostkantons. Logies is gemakkelijk te vinden in een van de vele hotels of B&B's in de stad, terwijl de kampeerder terecht kan op een van de campings aan de rand. Blauw gemarkeerde tegels geven een wandelroute aan die je op een tweetal uurtjes door de stad loodst. Spa is best rijk aan winkels, horecazaken en bezienswaardigheden. Je hebt niet veel verbeeldingskracht nodig om te beseffen dat het er lekker toeven is. Spa... welja, brui!

METEEN ONDER SPANNING

We zijn evenwel niet gekomen om de toerist uit te hangen, maar om te e-biken op de Ardense hellingen, die elke koersliefhebber associeert met de wielerklassieker Luik-Bastenaken-Luik. Aangezien Spa in een dal ligt, komen je benen van bij het vertrek uit de stad meteen onder spanning. Met één oog op de weg en het andere op de display van je fietscomputer fiets



In de Dienst voor Toerisme staat een borstbeeld van tsaar Peter de Grote



Stoeptegel wandelroute



Musée de la Ville d'Eaux in het Palais de la Reine

Spa rijmt op water

Spa is een enigszins afgelegen kuuroord met een rijke geschiedenis. Grote namen resideerden er. Het Palais de la Reine – de koninklijke villa aan de Avenue Reine Astrid, waar de tweede Belgische koningin Maria Hendrika na de breuk met haar man tot aan haar dood verbleef – is vandaag gemeentelijk eigendom. Het herbergt het Musée de la Ville d'Eaux en in de stallen van de villa vind je het Museum van het Paard.

Spa doet evenwel vooral aan water denken. Dé bron der bronnen is de Peter de Grote-bron in de Dienst voor Toerisme, waar je oog in oog komt te staan met het roemruchte verleden van de thermenstad. Er staat een borstbeeld van de tsaar en het bijbehorende medaillon schonk hij aan de stad, uit dankbaarheid voor de kuur die tot zijn genezing leidde. Je kunt er trouwens zelf van het water proeven, dat rijk is aan ijzer en minerale zouten.

De aangename stadswandeling (volg de stoeptegeltjes!) leidt langs het 250 jaar oude stadhuis, ooit nog eigendom van de industrieel William Cockerill. Een gedenkplaat onderweg brengt hulde aan Georges Krins, eerste violist op de zinkende Titanic. Na een ingetogen bezoek aan de Saint-Remaclekerk kan een gokje in het Casino er wel vanaf. Napraten doe je met een bruinbier Saint-Remacle en een blokje lokale paté of kaas, dat spreekt vanzelf.

“In Turbo-stand lijkt het alsof een onzichtbare hand je in de rug duwt.”



je in zuidelijke richting over de spoorweg. We zijn vertrokken!

Je hoort enkel het ruisen van de wind door de bomen en het fluisteren van je wielen op het soms korrelige asfalt. Dankzij de elektrische ondersteuning verter je hellingen tot 10% en meer zonder een druppel zweet te laten. Wordt het echt te steil, dan schakel je voor een paar honderd meter de Turbo-stand in, en het lijkt alsof een onzichtbare hand je in de rug duwt. De weg loopt feestelijk door het bos en er is weinig verkeer.

VERRASSEND LEVENSECHT

Uitblazen kan enkele kilometers verderop, aan het Domein van Bérinzenne, vertrekpunt voor tal van wandelroutes, die bewegwijzerd zijn en variëren in afstand. De naam van het Bos- en Watermuseum 'P. Noé' lijkt op het eerste gezicht niet erg avontuurlijk, de tentoonstelling is dat wel. Kinderen kunnen zich vergapen aan de talloze opgezette dieren – indrukwekkend levensecht! – en proberen de jaarringen te tellen in een boomstronk.

Het natuurpark eromheen nodigt uit tot wandelen. Geen geluidsoverlast van voorbijrazend

verkeer, enkel het ruisen van de wind, gesnater van gevogelte en het klateren van een beekje. Verharde paden gidsen je naar een uitkijktoren van tweeëntwintig meter hoog, opgetrokken uit larikshout. De uitkijk over het omliggende landschap, de bossen en vennen bevestigt de woorden uit de wervende folder: ronduit adem-be-ne-mend!

ENERGIE GOED DOSEREN

De motor doet onderweg steevast het zware werk. Hoe steil een helling ook is, je zeilt vlot naar de top. Wel je hoofd erbij houden! Ook met een e-bike kun je schakelen, en dat doe je dan ook best, zodat je batterij niet meer verbruikt dan nodig, want de laatste hellingen wil je vanzelfsprekend niet zonder de nodige ondersteuning aanvatten.

Het grootste deel van het traject richting Stavelot is zeer goed haalbaar in de Eco- of de Tour-stand. Topsnelheden halen is immers niet nodig, als je volop van de ruimte en het groen wil genieten. De energieopsorpende Turbo zet je best enkel aan als het echt moet. Op het vlakke kun je de batterij sparen met de motor in de Off-stand.

“De uitkijk over het omliggende landschap is ronduit adembenemend.”

Abdij van Stavelot

Enkele uren slijten in de Abdij van Stavelot is een absolute must. Voorbij het onthaal door het Office de Tourisme begint een leerrijke reis doorheen de tijd. De hoofdtentoonstelling biedt een boeiende inblik in de ontwikkeling van de abdij in deze haast vergeten uithoek van het land. Onder meer aan de eeuwenlange rivaliteit tussen de abdij en de monniken van Malmédy ben je vanzelf enkele geboiede uren kwijt. Bidschriften zijn in het Frans en het Engels, maar een audiogids biedt uitstekende Nederlandstalige toelichting.

In de kelder bevindt zich het museum van het Circuit van Francorchamps. Racewagens uit een ver verleden, rijen Vespa's, een overzicht van Grand Prix-winnaars en Belgische Formule 1-tenoren... Ook wie racen niet per se topsport vindt, kijkt met ontzag naar de Benetton waarin Thierry Boutsen in 1988 de Grote Prijs won. De omloop van Francorchamps ligt trouwens vlakbij en is zeker een bezoekje waard. De piste oogt imposant, het asfalt glinstert en glooit. Voor de liefhebber is het een must. De fans kunnen een kijkje nemen achter de schermen en desgewenst onder begeleiding van een safety car zelf een rondje rijden, zowaar.

www.abbayedestavelot.be
www.spa-francorchamps.be

De Abbaye de Stavelot is een intrigerend museum over de streek en haar geschiedenis



In de kelders vind je een museum over het Circuit van Spa-Francorchamps





De befaamde watervallen van Coo, altijd een spetterend spektakel



DALEN IS MOEILIJKER...

Verrassend misschien, maar niet zozeer met de e-bike hellingen óprijden is het moeilijkste, als wel het dalen. In de Ardennen zijn de afdalingen soms angstwekkend steil en voorzichtigheid is dan ook geboden. Een lange afdaling brengt je naar Coo, aan de oever van de Amblève. De parking naast het pretpark lijkt haast even groot als het dorp zelf. Hoofdattractie blijven er de natuurlijke watervallen, altijd een spetterend spektakel.

Vanuit Coo vertrekken weer tal van wandelroutes, maar het is ook de uitgelezen plek om je eens dapper te wagen aan dingen die je nooit eerder deed: paardrijden, mountainbiken, op avonturentocht gaan, intekenen voor een parachutesprong uit een helikopter, een toertje met een Ferrari Spider (al moet je daar wel een flinke euro voor neertellen), het water op om te raften of te kajaken, rotsklimmen of speleologie. Het kan er allemaal zonder problemen.

KINDERKOPJES IN STAVELOT

Glooiende wegen breng je uiteindelijk in Stavelot, nog zo'n typisch klein Ardens dorp, dat doormidden gekleefd wordt door de onverstoorbare Amblève. De smalle kassestraatjes doen aandoenlijk middeleeuws aan. Blik-

vanger is de imposante abdij in het centrum. Voor de wielertoe-rist is dit dorp een snoepwinkel. Vanuit Stavelot kun je immers pittige hellingen aanvallen, zoals de Côte de Wanne en de Stockeu.

Die laatste is bijna twee en een halve kilometer lang, en bijzonder steil. Ook voor geofende fietsers is het een fikse kuitenbijter. Wie niet over een goede conditie beschikt, laat deze puist misschien beter links liggen, maar de e-biker die verstandig schakelt en zijn ademhaling onder controle houdt, raakt vlot tot bij het monument van Eddy Merckx, op een kilometer van de top. Om daar weer op gang te komen, is een elektrische motor zeker geen overbodige luxe...

Stavelot heeft maar één enkel kruispunt met verkeerslichten. Daar verlaat je het dorp richting Francorchamps, langs de Haute Levée, nog zo'n kuitenbijter uit Luik-Bastenaken-Luik. Het lijkt een muur, maar als je goed doseert en met je Turbo een goed ritme vindt, lukt het wel. Verderop ga je rechtsaf op de RAVeL 44A, een licht glooiend fietspad van brokkelig asfalt. Heerlijk ontspannen blik je neer op het indrukwekkende racecircuit van Spa-Francorchamps. 🚴

www.walloniebelgietoerisme.be
www.berinzenne.be

“Topsnelheden halen is niet nodig, als je van het groen wil genieten.”

Het racecircuit van Spa-Francorchamps

Réseau Autonome des Voies Lentes

De 'Réseau Autonome des Voies Lentes' (RAVeL voor de vrienden) is een bewegwijzerd netwerk van groene wegen op jaagpaden en oude spoorlijnen doorheen Wallonië, goed voor meer dan tweeduizend kilometer. De RAVeL 44A is vijftien kilometer lang en loopt vanuit Stavelot richting Spa langs het circuit van Francorchamps over overwegend ruw asfalt. Hij is nagenoeg vlak en garandeert een flinke dosis fietsplezier.



Het Eddy Merckx-monument op de Stockeu

